Galerija je odprta od ponedeljka do petka od 9. do 19 ure in ob sobotah od 9. do 12. ure.
Knjižnica Cirila Kosmača Tolmin, Tumov drevored 6, 5220 Tolmin, 05 38 11 526, www.tol.sik.si

Rojena je v Ljubljani 1974. Srednjo šolo je končala v Novi Gorici leta 1993, nato pa je nadaljevala s študijem umetnosti v Benetkah, kjer je februarja 1999 diplomirala pri prof. Gaetanu Mainentiju. V diplomski nalogi je obdelala srečanje "Stazione di Topolo - Postaja Topolove". To srečanje v mali vasici Topolo v Nadiški dolini predstavlja pomemben mednarodni kulturni dogodek. Nenavadna tehnična spretnost ji omogoča, da obvladuje grafiko, kiparstvo, slikarstvo in inštalacije.

Od leta 2000 je članica Društva Likovnih Umetnikov Severne Primorske in od leta 2002 pa tudi članica ZDLSU v Ljubljani.

Od leta 1995 je imela več samostojnih razstav doma in v tujini (Italija, Hrvaška), svoja dela je predstavila tudi na številnih skupinskih razstavah v Sloveniji, Italiji, Avstriji, Španiji, Bosni in Hercegovini ter na Hrvaškem. Živi in dela v Ozeljanu.

krog

metka erzar

Vljudno vabljeni na otvoritev razstave
v četrtek, 12. januarja 2012, ob 19.00
v galerijo Knjižnice Cirila Kosmača Tolmin.

Likovno ustvarjalnost Metke Erzar bo predstavila umetnostna zgodovinarka Anamarija Stibilj Šajn.

Razstava bo na ogled do 2. februarja 2012.

KNJIŽNICA CIRILA KOSMAČA TOLMIN

Ko se čas ustavi … Trenutek … Središče kroga … Tišina

Slikarstvo Metke Erzar je svojevrstno in globoko osebno. Je vizualno udejanjanje njenih čutenj, pogledov, razmišljanj in duhovnih stanj. Je njeno intimno doživljanje sveta in narave, v kateri odkriva elementarno in sporočilno. S tega zemeljskega sveta njena ustvarjalna misel poleti v nove dimenzije, saj avtorica nenehno stremi po presežnem, po pomenljivem in izrazno bogatem. Dialog med vizualno nazornim in duhovno občutenim, med zemeljskim in kozmičnim, predstavlja prehajanje med čisto likovno in izpovedno vsebino dela. Ta se sintetizira v znamenja, izhajajoča iz občega repertoarja simbolov, ki doživljajo različne stopnje poosebitve in variabilne predstavnosti. Simbol vseh simbolov pa izvira iz kroga in se ponovno vrača vanj. Krog, ki vodi v kroženje, ki je tok naravnega ritma, ki predstavlja večnost in hkrati ponovni začetek. Končnost in neskončnost. Zemljo in nebo. Popolnost, ki jo slikarka išče in po njej hrepeni. Segment spirale, ki ponazarja dvig, prav tako kot njena ptica, njen emblem, simbol vezi med različnostmi in nenehnega prehajanja v višave, v sfere neba, v neskončnost prostora, v svobodo.

Likovno delovanje Metka Erzar je zavezano gibanju, tako v vsebinskem kot tudi v likovno-formalnem smislu. V posameznih obdobjih ustvarjanja ga je odkrivala skozi različna motivna izhodišča oz. z različnimi elementi predstavnosti (drevesni listi, semena, angeli, ptice). V slikah iz leta 2007 so nemir simbolizirale že same linije, zgoščene v nekakšne krožnice, v linijske zapredke. Vrtinčenja so dajala vtis kotalečih se kamnov, morda kroženja in mešanja zračnih mas, ali pa sestavljanja gnezda, za novo likovno rojstvo. Dinamično dogajanje je pripadalo površinam, odetim v zemeljske barve, ki so dajale občutek stvarnega, tostranskega prizorišča, notranja energija vrtincev pa je že premogla vzgonsko silo za prestop v nadzemsko, breztežno, kozmično in duhovno sfero.

Mozaik likovnih utrinkov na manjšem, intimnem slikovnem formatu, izbran iz nekajletnih slikarkinih ustvarjalnih prizadevanj, predstavlja podobo avtoričinih zanimanj in njenih subtilnih sledenj trenutkom, iz katerih nastaja tudi »slika« njene identitete, njenega ustvarjalnega karakterja in njene zmožnosti simbolnega in sublimnega izražanja.

Raziskovanje vsebin in iskanje ekvivalentov zanje v likovnih izrazilih, jo je ponovno pripeljalo v svet barv in začetne ornamentike. V nadaljevanje starega in v novo rojstvo, v nov razcvet simbolnih znamenj. Ptica je našla svoje domovanje v rastlinski ornamentiki, za katero pa se zdi, da bolj kot naravnemu, pripada duhovnemu ekosistemu. O tem nedvomno namiguje tudi predhodni slikarkin motiv t. i. notranjih dreves.

»Votivna« podoba razstave pa je črno–bela. Je odsev slikarkinega paralelnega grafičnega delovanja, pa tudi utrip zgodovinskega spomina (zgodovina se je začela pisati na glinenih ploščicah). Je sporočilo znamenj, črk. A ne le sporočilo. Črkovna znamenja imajo namreč lastno likovno vrednost, so likovni elementi, s katerimi Metka Erzar suvereno vstopa v slikovno polje in z njimi ustvarja kompozicije. Pri tem se srečuje z oblikami, z barvo, s svetlobo, senco, strukturo, ploskvijo in s prostorom. V uravnoteženih kompozicijah jih ne sestavlja v berljivo besedilo, temveč v sporočilo večznačnih in simbolnih pomenov. Črke tako postajajo znamenje; možnost izražanja in komuniciranja z gledalcem. Skrivnost in bistvo napisanega prehaja v novo skrivnost in novo bistvo naslikanega oziroma vizualno osmišljenega. Zanimivo je v eseju z naslovom »Če je tvoje oko čisto …« razmišljal Gorazd Kocijančič: »Likovna igra nas nepojmovno vodi do skrivnosti Besede. Logosa, ki je obenem arhetipska Podoba.« Elemente likovnih zapisov Metke Erzar bi nedvomno lahko pisali z veliko začetnico, saj premorejo poseben pomen in žlahtno skrivnost. Skozi leta njenega delovanja pa so postali izoblikovana arhetipska znamenja, ki jih avtorica utemeljuje kot najgloblje misli in hkrati najvišja spoznanja Resnice. Vse, prav vse se poraja iz slikarkinega čistega očesa in čiste duše ter se sestavlja v krog, ki simbolizira nebo ali pa notranje izpopolnjevanje in usklajanje duha.

V delih Metke Erzar se manifestira tudi poseben karakter, ki je soroden in celo značilen za kaligrafijo. To je tekoča, virtuozna poteza, ki bi si celo zaslužila poimenovanje kaligrafska. Že pred leti je njena roka sproščeno pisala črkovna znamenja, letrizme, in se prepuščala ritualu s posebnim ritmom. Dinamika in ubranost se v njenem likovnem raziskovanju nadaljujeta in skozi sveže pristope in rešitve vstopata v novo podobotvorno življenje.

V novejših delih »pišeta« predvsem živahno, dinamično teksturo, ustvarjeno z marmorinom. Čeprav ta asociira na kamen, sta njegova belina in nedolžnost prispodoba za najčistejše, za najlepše, izbrano iz sveta materije, na formalni ravni povzdignjeno v reliefnost podobe, v svojem bistvu pa v višino, ki jo lahko doseže le duhovna misel.

Tako je narejen še en korak v smeri dinamike, gibanja in vzpenjanja, skratka tistega, kar je nepogrešljivi del slikarkine ustvarjalne poti. Še preden se nanjo »zares« odpravi, igrivo sestavi slikovni oder in mu da posebno pestrost z apliciranjem različnih materialov. V krožnih gibih njenih linij pa se ta gibalni moment le še stopnjuje. Živahnost, prehajanje, razvoj – vse to je poudarjeno tudi z drugimi elementi in na različne načine. Da, nenazadnje tudi kot blaga reliefnost kompozicij, ki dobesedno rastejo iz slikovne ravnine.

Izrazito površinsko dogajanje pa vedno odzvanja skozi mehkobo in fluidnost konceptualno izbranih barv (za tekstil), ki se potapljajo in vpijajo v kolažirano povrhnjico slikovnega odra ter omogočajo svetlobi, da posije skozi barvno opno in zariše senco materialno poudarjenih fragmentov zapisa. Tako barve niso le viden, ampak zgovoren in enakovreden element zapisa.

Kljub pestrosti materialov, oblik, barv, linij in struktur dela Metke Erzar živijo urejeno likovno življenje. Celotno dogajanje je namreč vpeto v sistem horizontale in vertikale. Križni princip gradnje pa ne predstavlja le likovnega reda, saj se z njim objektivizira temeljni simbolni pomen slikarkinih zapisov. Ta je še posebej izražen v triptihu Voda – Ogenj – Križ. Posredni akcenti horizontalno-vertikalne usmeritve so tudi kompozicijsko geometrični elementi, kot so krog in kvadrat, ki že arhetipsko simbolizirajo takšno urejenost. Kaos materialnega se srečuje z redom večnega.

Slikarkino delovanje je plovba na globokem. In je objektivizacija izrazitega gibalnega momenta, v katerem je inertnost ulovljenega in zaustavljenega trenutka le hipno stanje. Metka Erzar namreč s ponovnimi začetki nadaljuje pot svoje likovne »večnosti«. Čisto potiho, da ne zmoti posvečenega atmosferskega stanja, ki ga njena dela premorejo. Da omogoča nadaljevanje procesa v transcendentalne dimenzije, v katerih je težišče njene misli.

Anamarija Stibilj Šajn